

Előfohász: „Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! Az Úr az én osztályrészem - mondom magamban -, ezért benne bízom. Jó az Úr a benne reménykedőkhöz, a hozzá folyamodókhöz. Jó csendben várni az Úr szabadítására.”(JerSir 3,22-26)

Ének: 38.zsoltár „Haragodnak nagy voltában megindulván...”

Előíma: Kegyelmes Istenünk, Te aki Lót életén és történetén keresztül ma keresel bennünket, kérünk adj nyitott szívet és olyan értelmet, ami kész most egyedül rád figyelni.

Urunk köszönjük Neked, hogy ez a világ és benne a mi életünk a Te gondviselő szereteted és oltalmad alatt van. Köszönjük neked, hogy amikor ma ránk tekintesz, akkor Te látod a mi hitünket, és tudsz mindarról, ami a hétköznapiakban foglalkoztat, amit problémaként élünk meg családjainkban, ami megakadályoz abban, hogy engedelmeskedjünk neked, mert még sokszor úgy gondoljuk, hogy mi tudjuk, hogy mi a jó nekünk.

Kérünk légy velünk Lelked erejével, amikor Igéd olvassuk, hogy hadd ismerjük fel bűneinket. Tudjuk, hogy nélküled kárhozatot érdemlünk, de veled az örök élet részesei lehetünk. Segíts hát abban, hogy a Te egyszülött Fiad irányába nézzünk ma is, és egyedül Tőle kérjük és várjuk a szabadulást.

Te áld meg azt a közösséget, amely a hétköznapiakban sem sajnálja az idejét arra, hogy közeledjen feléd. Te áld meg családjainkat, gyülekezetünket, városunkat, országunkat és világunkat, hogy egyre többen valljanak Urukna, Istenünknek, aki nem azért hívtad életre ezt a világot, hogy elpusztítsd, hanem kegyelmed színtere minden hely és minden idő a jelenben, múltban és jövőben egyaránt. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen.

Ószövetségi Ige: 1 Mózes 19,1-38

A romlott Sodoma: „¹A két angyal estére Sodomába érkezett, Lót pedig éppen Sodoma kapujában ült. Amint meglátta őket Lót, fölkel, eléjük ment, és arccal a földre borult. ²Ezt mondta: Térjete be, Uraim, szolgátok házába, töltsétek itt az éjszakát, mossátok meg a lábatokat! Reggel majd fölkelhettek, és utatokra indulhattok. De ők azt felelték: Nem, hanem itt a szabadban töltjük az éjszakát. ³Mivel azonban nagyon unszolta őket, betértek hozzá, bementek a házba. Ő pedig lakomát készített nekik, kovásztalan kenyeret süttetett, és ettek. ⁴Lefekvés előtt a város férfiai, a sodomaiak, körülvették a házat; ifjak és öregek, az egész nép kivétel nélkül. ⁵Bekiáltottak Lótnak, és azt mondták neki: Hol vannak azok a férfiak, akik hozzád jöttek éjszakára? Hozd ki őket hozzánk, hadd ismerjük őket. ⁶Lót kiment hozzájuk az ajtó elé, de az ajtót bezárta maga mögött, ⁷és ezt mondta: Ugyan, barátaim, ne tegyetek rosszat! ⁸Van két leányom, akiknek még nem volt dolguk férfival, kihozom hozzátok, és tegyetek velük, amit jónak láttok. De ezekkel az emberekkel ne tegyetek semmit, mivel hajlékom oltalma alatt vannak! ⁹De azok így feleltek: Menj innen! És azt mondták: Ő az egyetlen jövevény köztünk, és ő akar törvényt szabni? Még jobban elbánunk veled, mint velük! Szorongatni kezdték magát Lótot, és már majdnem betörték az ajtót. ¹⁰De azok a férfiak kinyújtották a kezüket, behúzták Lótot magukhoz a házba, és bezárták az ajtót. ¹¹Az emberek apraját-nagyját pedig, akik a ház ajtaja előtt voltak, vaksággal verték meg, úgyhogy nem tudták megtalálni az ajtót.”

Kedves Testvéreim! Mózes I. könyvének 18. és 19. fejezetében megjelennek az Úr angyalai, azzal a céllal, hogy erősítsék Ábrahám hitét, és végbemenjen Lót megmentése. Emellett megjelenik a büntető ítéletnek is a végrehajtása, amikor már Sodoma bűne tetőzik és nincs

visszaút. Ezek az angyalok = követek, az Urat képviselik, az Ő nevében szólnak és cselekednek.

Sodoma és Gomora bűne olyan nagy volt, hogy Isten hosszútűrése már elfogyott.

De nézzük meg ezeket a bűnöket, hiszen a Bibliában Sodoma 28, Gomora 12 alkalommal van említve, de sajnos nem pozitív példaként.

Pl. Ezékiel próféta 16,49-50: „Az volt a bűne a húgodnak, Sodomának, hogy bár fenségben, kenyérbőségben és zavartalan békeességben volt része neki és lányainak, de **a nyomorultat és a szegényt mégsem támogatta. Felfuvalkodtak, utálatos dolgokat műveltek előttem**, azért elvettem őket, amikor ezt láttam.”

Jeremiás próféta 23,14: „Jeruzsálem prófétáinál borzasztó dolgokat látok: **házasságtörők, hazugságban élnek, bátorítják a gonosztevőket, ezért senki sem tér meg gonoszságából.** Olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, lakói pedig, mint Gomora.”

Ézsaiás próféta 3,9: „Személyválogatásuk ellenük szól, **vétkeiket Sodoma módjára hirdetik**, nem titkolják. Jaj, nekik, mert maguknak okoznak bajt!”

Júdás levele 1,7: „Ugyanígy Sodoma és Gomora, meg a körülöttük levő városok, amelyek ezekhez hasonló módon paráználkodtak, és idegen test utáni kívánság hajtotta őket, például szolgálnak, amikor az örök tűz büntetését szenvedik.”

2Péter levele 6,7: „Elhamvasztotta és pusztulásra ítélte Sodoma és Gomora városát, intő példaként azoknak, akik **istentelenül élnek**.⁷Viszont az igaz Lótot megszabadította, aki szenvedett az **elvetemültek kicsapongó viselkedésétől**.”

Lukács evangéliuma 10,12: „Mondom nektek: Sodomának elviselhetőbb sorsa lesz azon a napon, mint annak a városnak.”

Máté evangéliuma 11,24: „Sőt mondom nektek, hogy Sodoma földjének elviselhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint neked.”

Emellett fennmaradt egy vallási eredetű kifejezés is, a **szodómia**. Jelentése: homoszexuális érintkezés, az aktusban részt vevő személy nemétől független anális, orális, valamint állatokkal történő szexuális érintkezés.

Ezeknek a bűnöknek az ismeretében értelmet is kap Lót viselkedése, cselekedetei és Isten hosszútűrésének ítéletbe átmenő döntése.

Ha párhuzamba állítjuk a történetet Nőé történetével, ahol szintén pusztulásról van szó, akkor láthatjuk, hogy a bűnnek milyen következményei vannak, de az ítéletben mindig jelen van a szeretet is, s van az igaznak megmenekülése.

Lót, Ábrahám testvérének a fia. Együtt indul el Ábrahámmal, részesül az áldásokban, azonban különvált tőle és a bűnös Sodomába költözött. Sodomát választotta, mert látta a város

gazdagságát. A történet elején Lót Sodoma kapujában ül. Ami azt jelenti, hogy bekerült a városi közigazgatásba. Abban az időben a város kapujában ültek a királyok, a bíróság, a városi tanács, a különböző tisztviselők. Lót valamilyen tisztséget töltött be a város vezetőségében.

Mint korábban Ábrahám Lót is, amikor meglátja a két angyalt felkel, eléjük megy, arcra borul majd megvendégeli őket. Lót nem engedi a küldötteket a szabadban aludni, mert ismeri a város lakóit, s tud arról, hogy mi történhet, ha rájuk találnak a városban élő férfiak. Tudja, hogy Sodoma lakói csoportos homoszexuális erőszakot készültek elkövetni a két jövevényen. Hajlékában védelemre találtak a küldöttek, cserébe pedig felajánlta két szűz lányát a városban élő férfiaknak, hogy tegyenek velük bármit. Saját lányait is hajlandó lett volna odavetni az erőszakoskodó támadóinak, hogy vendégeit megmentse. De a válaszból is láthatjuk, hogy az ott élő nép úgy gondolta, hogy bármit megtehet következmények nélkül, nincsenek törvényeik, s annak ellenére, hogy a városvezetésben jelen volt Lót nem ért semmit a szava és a kérése. Lót ajánlatát pedig elutasítják.

A 10. verstől Lót és a vendégek szerepe felcserélődik, kinyújtják a kezüket a vendégek Lót irányába, akit már szorongatni kezdtek a sodomaiak. Isten eszközein keresztül elhárítja a veszélyt azzal, hogy vaksággal sújtja a támadókat, akik ezután nem voltak képesek tájékozódni. Ez volt az ítélet kezdete.

Lót megmenekül: „*Akkor ezt kérdezték a férfiak Lóttól: Ki van még itt hozzád tartozó? Vődet, fiaidat és leányaidat, meg mindenedet, ami a tied a városban, vidd el erről a helyről!* ¹³*Mert mi el fogjuk pusztítani ezt a helyet, mivel eljutott az Úrhoz az a nagy jajkiáltás, amelyet okoztak. Az Úr azért küldött bennünket, hogy elpusztítsuk a várost.* ¹⁴*Lót tehát kiment, és beszélt a vőivel, akik leányait el akarták venni, és ezt mondta: Keljtek föl, menjetek ki erről a helyről, mert az Úr el fogja pusztítani ezt a várost. De a vőinek úgy tűnt, hogy csak tréfál.* ¹⁵*Amikor hajnalodott, így sürgették az angyalok Lótot: Kelj föl, fogd a feleségedet és itt levő két leányodat, hogy el ne pusztulj a város bűne miatt!* ¹⁶*És amikor tétovázott, megragadták a férfiak a kezét, meg a feleségének és két leányának a kezét, mert az Úr megszánta őt. Kivitték, és ott hagyták a városon kívül.* ¹⁷*Amikor vitték őket kifelé, ezt mondták: Mentsd az életedet! Ne nézz hátra, és ne állj meg sehol a környéken! A hegyre menekülj, különben elpusztulsz!* ¹⁸*De Lót azt mondta nekik: Ne oda, Uram!* ¹⁹*Ha már kegyelmes voltál szolgálodhoz, és olyan nagy szeretettel bánsz velem, hogy meg akarod tartani az életemet, akkor ne kelljen a hegyre menekülnöm, mert utolér a veszedelem és meghalok.* ²⁰*Itt van a közelben ez a kis város, hadd fussak oda! Bár kicsi, hadd meneküljek oda, hogy életben maradjak!* ²¹*Ebben a dologban is engedek neked - felelte. Nem pusztítom el azt a várost, amelyről beszéltél.* ²²*De sietve menekülj oda, mert semmit sem tudok tenni, amíg oda nem érsz. - Ezért hívják azt a várost Cóarnak.* ²³*A nap éppen fölkel, amikor Lót Cóarba ért.* ²⁴*Az Úr pedig kénköves tüzes esőt bocsátott Sodomára és Gomorára, az Úrtól, az égből.* ²⁵*Így pusztította el azokat a városokat és azt az egész környéket, a városok egész lakosságát, sőt a föld növényzetét is.* ²⁶*Mögötte menő felesége azonban hátratekintett, és sóbálvánnyá lett.* ²⁷*Reggel fölkel Ábrahám, hogy arra a helyre menjen, ahol az Úr színe előtt állt.* ²⁸*Odatekintett Sodoma és Gomora felé, meg annak az egész környéknek a földje felé, és*

látta, hogy már csak füst szállt a föld felett, mint az olvasztókemence füstje. ²⁹De amikor Isten elpusztította annak a környéknek a városait, nem feledkezett meg Isten Ábrahámról, és kivezette Lót a pusztulásból, amikor elpusztította azokat a városokat, ahol Lót lakott.

Kedves Testvéreim! A megmenekülés lehetősége, úgy mint Nóé esetében Lót családjára is kihatott. Konkrétan ki van mondva, hogy a város el fog pusztulni. Érdekes vökről olvasni, hiszen korábban az volt írva, hogy a lányainak még nem volt dolguk férfival. Tudnunk kell azt, hogy a régi házassági jogban az eljegyzéstől kezdve a férfi a családhoz tartozott.(Ilyen volt Mária és József kapcsolata is Mt 1, 18: „Jézus Krisztus születése pedig így történt. Anyja, Mária jegyese volt Józsefnek, de mielőtt egybekeltek volna, kitűnt, hogy áldott állapotban van a Szentlélektől.” De a vök azt gondolják, hogy „tréfál” Lót. Ez arra enged következtetni, hogy Lót családja nincs hozzászokva az efféle beszédhez. Nem beszélt nekik az Úrról, nem intette őket attól korábban, hogy helytelen az az életforma, amit a sodomaiak viselkedéséhez igazítanak.

Kedves Testvéreim! Így jár mindenki, aki csak egy fenyegető pillanatban válik hirtelen keresztyénné. Akinek az élete nem példa a házastársa, gyermekei és hozzátartozói előtt, aki megtűri a környezetében a bűnt, annak ellenére, hogy tudja, hogy Isten előtt nem helyes, amihez a nevét és életét adja. Isten választottainak kiváltsága az, hogy látják az események menetéből azt, ha ítélet következik. De nem elég vészmadárkodni, hanem ideje nevének nevezni a bűnt, mert még nem késő engedelmeskedni és elfordulni mindattól, ami Isten előtt utálatos. S először mindig a saját életünkben kell elindulnia egy tisztulási folyamatnak ahhoz, hogy ne tréfaaként fogadják figyelmeztetésem, és ne kinevessenek és leintsenek, amikor bizonyosságot teszek az Úrról, az Ő eljövételéről, ítéletéről és szeretetéről.

Az angyalok sürgetik Lót, aki még mindig ragaszkodik a város gazdagságához. De az angyalok *megragadták a kezét*. Ez a mozdulat Isten részéről a kegyelem egyik formája és ezzel is megmutatja, hogy szeretetével mindenkor kész megragadni a kezét a választottainak, hogy kimentse őket, abból a világból, városból, közösségből, amelyre megsemmisítő ítélet vár.

Ne kötődjünk semmihez jobban, mint Istenünkhöz. „Aki meg akarja tartani az életét, elveszti, aki pedig elveszti, megtartja azt.”(Lk17,33) Aki Krisztusban szabad a bűntől, az szabad az ítélettől is.

Lót a közelbe akar maradni, nem érzi, hogy lenne ereje messzebbre menekülni. Végül Coár városa nyújt neki menedéket.

23-29.szakasz leírja a pusztulást. A hely, amely úgy nézett ki, mint az Úr kertje-korábban olvastuk:„Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bővizű

föld. Mert mielőtt elpusztította az Úr Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, *mint az Úr kertje*, mint Egyiptom földje.”(1Móz13, 10) – elpusztult, kénköves tüzes esőt bocsátott rá az Úr. A család figyelmeztetve volt arra, hogy ne nézzen hátra, de Lót felesége a tiltás ellenére visszanézett és „*sóbálvánnyá lett.*”

Isten az életünket védi, amikor int, utasít és parancsot ad.

Lót leányainak a bűne: ³⁰Lót fölment Cóarból, és letelepedett két leányával együtt a hegyen, mert félt Cóarban lakni. Egy barlangban lakott két leányával együtt. ³¹Egyszer a nagyobbik leánya ezt mondta a kisebbiknek: Apánk öreg, és nincs ezen a földön férfi, aki hozzánk bejönne az egész föld szokása szerint. ³²Gyere, itassuk le apánkat borral, háljunk vele, és támasszunk apánktól utódot. ³³Leitatták tehát az apjukat borral még azon az éjszakán, és bement a nagyobbik, és az apjával hált. Lót pedig mit sem tudott leánya lefekvéséről és fölkeléséről. ³⁴Másnap azt mondta a nagyobbik a kisebbiknek: A múlt éjjel én háltam az apámmal. Itassuk le borral ma éjjel is, és menj be te, hálj vele, hogy utódot támasszunk apánktól. ³⁵Azon az éjszakán is leitatták az apjukat borral, és a kisebbik is vele hált. Lót pedig mit sem tudott leánya lefekvéséről és fölkeléséről. ³⁶Így esett teherbe Lót mindkét leánya az apjától. ³⁷A nagyobbik fiút szült, és Móábnak nevezte el. Ő a mai Móáb ősatyja. ³⁸A kisebbik is fiút szült, és Ben-Amminak nevezte el. Ő a mai Ammón fiainak az ősatyja.”

Kedves Testvéreim! Lót úgy dönt, hogy mégis a hegyekbe menekül. Először tiltakozik az utasítás ellen, de látva azt, hogy Isten csak jót akar neki két lányával a hegyekben, egy barlangban telepedik le. A lányai, úgy akartak utódhoz jutni, hogy leitatták apjukat és vele háltak. Így születtek meg gyermekeik Moáb és Ammón, akik Izráellel szomszédos és rokon népek voltak.

Moáb = az apától való

Ammón = népemnek a fia

Vérfertőzésből és részegségből származtak ezek a gyermekek, akik utódai ellenségei voltak az izráélieknek.

Még mindig Ábrahám hite és engedelmessége volt az alap, amire az Úr tekintett, amikor Lótot kivezette a pusztulásból. (29.vers) Számunkra ebben van a legnagyobb biztatás és vigasztalás, hogy majd amikor megállunk Isten ítélszéke előtt, akkor Ő az értünk meghalt és feltámadott Krisztusra tekint először és azután ránk. Addig csak rácsodálkozhatunk végtelen kegyelmére és szeretetére, s kérhetjük, hogy Igéje által indítson a bűnbánatra és a bűntől való elfordulásra. Ámen.

Ének: 269:1 „Istenre bízom magamat...”

Újszövetségi Ige: Máté evangéliuma 6, 25-34

„Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok, se testetekért, hogy mibe öltözködjetek. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruháznál? Nézzétek meg az égi madarakat: nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek, és a ti mennyei Atyátok táplálja őket. Nem vagytok-e ti értékesebbek azoknál?

Aggódásával pedig ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy perccel is? Mit aggódtok a ruházatért is? Figyeljétek meg a mező liliomait, hogyan növekednek: nem fáradoznak, és nem fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözködött úgy, mint ezek közül akár csak egy is. Ha pedig a mező fűvét, amely ma van, és holnap a kemencébe vetik, így öltözteti Isten, nem sokkal inkább titeket, kicsinyhitűek? Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezzétek: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltünk magunkra? Ilyesmikért a pogányok törik magukat; a ti mennyei Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van minderre. Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásként megadatok majd nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Hitéletünk egyik legnagyobb akadálya az aggodalmaskodás. Képes megbújni a szívünkben és elállja Isten kegyelmének a szerepét az életünkben. De aki kihagyja életéből, terveiből és gondolkodásából Isten gondviselését, az minden embernél szegényebb. S egy idő után az aggodalmaskodás félelmet szül, s az állandó rettegéssel töltött élet belepusztul egy olyan mocsárba, amiből nincs szabadulás, ha szívünkben ott van a bizalmatlanság Isten gondviselése iránt.

Az aggodalmaskodás abból fakad, hogy az emberben van egy vágy, hogy bebiztosítsa élete fenntartásához szükséges dolgait. De mi az, ami bennünket megtart? Berendezhetem az életem, megvehetek mindent, amit szem megkíván, nem jelent állandóságot az életemben, és nem tart meg minden élethelyzetben.

Az, hogy állandóad csak a hiányaimra és a szükségleteimre tekintek, megfojtják a hitem.

Azonban, ha bízni tudok az Úrban, s nem engedem, hogy a félelem és aggodalmaskodás meggyökerezzen a szívemben, a legjobb életbiztosítás tulajdonosa vagyok, amibe én nem fizetek semmit. Hanem egyszerűen tudok kegyelemből élni.

Értelmetlen időpocsékolás, amikor az ember olyan dolgokat akar irányítani, amit úgysem tud. Rengeteg felesleges tehertől szabadulhatunk meg, ha a fő kérdéseim között nem az van, hogy: Mit egyek? Mit igyak? Mivel ruházokjak?” Hiszen tudom, hogy Isten megoldja ezt is. Ez nem azt jelenti, hogy most dőlünk hátra és innentől kezdve nekünk nem is kell tennünk semmit. Elég, ha kilépünk erőlködéseinkből, s nem én akarok megoldani, megszervezni és eldönteni dolgokat, hanem hagyom, hogy Ő cselekedjen. Ő, aki gondoskodik az égi madarokról és a mezei liliomok növekedéséről is.

Az aggodalmaskodás és a félelem mindig én központú marad, de a hit és a bizalom Isten központú. Az első kettő befelé nő és nagy károkat okoz. A második kettő kifelé és

egyben felfelé is és a saját életét átadja Istennek. S egyedül hittel és bizalommal érdemes élni, cselekedni, szeretni, megbocsátani, dicsőíteni, és békességben elmenni, ahhoz az Istenhez, aki gondot visel rólam.

Néha félünk még attól is, hogy Isten azt mondja, hogy ne félj! S még semmi sem történt, de már előre gondolkodunk a bennünket érő események végkimenetelén.

Az aggodalmaskodás megbénítja a hitet, s az ember nem tud már növekedni sem a bizalomban, ha állandó jelleggel a holnapot tervezi és olyan dolgok miatt érzi, hogy inog a talaj a lába alatt, amit nem tud kezében tartani.

Ádámról azt olvassuk a bűneset után, hogy megijed – fél, amikor Isten megszólítja. S mai napig a hívő emberben is ott van a félelem és az aggodalom. De a kérdés az, hogy tudjuk-e, hogy hová mehetünk az aggodalmunkkal és hol hagyhatjuk azt. Amikor imádkozunk, az olyan, mintha hitünk által lehorgonyoznánk Jézus keresztye mellett, s erről a helyről nem sodorhat el semmi. A hely, ami az Úrnak halált hozott nekünk pedig életet. A hely, ahol megvallhatom aggodalmaimat és Ő a megfelelő időben ad megoldást.

Lehorgonyozni Jézus Krisztus mellett. Ő az, aki megtart, s nekem ez mindenre elég. A meg nem érdemelt kegyelem és a fel nem fogható szeretet mélyítheti naponta bizalmunkat és hitünket.

Atyám! Aggodalmaskodás és félelem van bennem. - Merd megnevezni, drága testvérem Istened előtt mindazt, ami nem hagy nyugodni, ami szorító körülmény, ami nehézség és fájdalom.

Atyám! Aggodalom és félelem van bennem, de ne fejezzük be könyörgéseinket felsorolásainkkal, hanem kérjük el azt is, hogy átéljük annak a csodáját, amikor az imádság légkörében feloldódik a félelem és eltűnik az aggodalom.

Az Isteni gondviselés megismerhető, mégpedig Jézus keresztyéből és feltámadásából. Az Ő országát és igazságát keresve adatik meg számunkra minden, s az értékek egy más sorrendbe kerülnek, ahol minden napnak a baját úgy élhetjük meg, hogy közben már nem mi akarunk cselekedni, hanem a szükségleteinket ismerő Atyánk. Ámen.

Utóima:

Kegyelmes Urunk megvalljuk előtted, hogy sokszor engedünk a gonosznak, aki az aggodalmaskodás magvait elszórja szívünkben. Könyörgünk ma, ha ezeknek növekedését mi magunk is naponta tápláljuk és megfélekedzünk hatalmadról, tépd ma ki Szent Igéd erejével gyökerestől mindazt, ami pusztulásunkat munkálja.

Segíts nekünk abban, hogy ne cipeljünk olyan terheket, amelyek megemésztenek bennünket, s ne akarjuk olyan dolgokat megoldani, ami előtt tehetetlenek vagyunk.

Kérünk, növeld ma a mi hitünket és bizalmunkat. Hadd tudjuk elfogadni, hogy Te, mint teremtő Atya gondot viselsz erről a világról, s benne rólunk is, akiket egyenként ismersz.

Így könyörgünk azért, hogy mindenekelőtt, hadd tudjuk a Te országod és igazságod keresni. Hadd tudjunk úgy élni a mában, hogy a jövőben ne bánjuk azt, amit a múltunkban tettünk, akkor amikor kihagyunk döntéseinkből.

Köszönjük, hogy van hová mennünk a mi imádságainkkal, hogy Te meghallgatsz bennünket, s érezhetjük, hogy a Te jelenléted átölel.

Imádkozunk szeretteinkért, testvéreinkért, akik Igéd olvassák és vágnak a növekedésre. Könyörgünk a hitetlenekért. Eléd hozzuk országunk döntéseit. S hála neked a mennybemeneteli ígéretedért, amikor megígérted, hogy Te velünk vagy, minden napon a világ végezetéig. Kérünk, őrizd felekezettől és helytől függetlenül azokat a közösségeket, amelyek a Te neved hívják segítségül minden időben. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen.

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Áldás: „Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt5,7) Ámen.

Ének: 277:1-5 „Gondviselő jó Atyám vagy...”